

Кварцяний підписав контракт із ФК «Волинь» на два роки

Як і передбачалося, досягнувши необхідного результату в трьох останніх турах чемпіонату, Віталій Кварцяний позбувся приставки «в. о.» й став повноцінним головним тренером ФК «Волинь». Його контракт із клубом розрахований на два роки. Поділяють, що першим помічником тренера можуть стати Василь Сачко або Богдан Блавацький.

Киянин переміг на міжнародному конкурсі піаністів

Переможцем Міжнародного конкурсу академічних піаністів ім. Вана Кліберна, що проходить один раз на чотири роки, став киянин Вадим Холоденко. Він також отримав нагороди за найкраще виконання камерної музики і за найкраще виконання нового твору. Другу премію на конкурсі виборолла піаністка Беатріс Рана з Італії, а третю — Шон Чен із США. Всього у конкурсі брало участь 30 піаністів із усього світу. За словами президента і генерального директора конкурсу Жака Маркіза, журі шукає справжніх артистів, які можуть з'єднатися з аудиторією і торкнутися її серцеце.

Сорочка, вишита вручну, оберігає й притягує любов

Вишиті сорочки, блузи, сукні — такий одяг ніколи не був популярним. Його вже вдягають не тільки на свята, скажімо, День Незалежності, а й на весілля, ювілеї і просто на роботу. Чому тепер кожен хоче мати у своєму гардеробі вишиванку? Зазвичай таке бажання пояснюють новою модною тенденцією. Однак у керівника майстерні ручної вишивки «Вишита сорочка», що у Луцьку, дизайнера Ксенії Тарасової своє бачення і пояснення такого явища. Про те, чому ми носимо вишиті речі та якими вони повинні бути, вона розповіла газеті «Відомості».

— Це генетичний потяг українців до природного, до свого правдивого коріння, ще повністю не зруйнованого урбанізацією, — пояснює дизайнер. — Ми, як діти природи, Землі та Сонця, хочемо носити натуральний одяг, і він має бути оздоблений орнаментом, який оберігає нас від усього лихого або, навпаки, притягує до нас любов, щасливу долю.

— Тобто, виходить, ми підсвідомо хочемо ходити у вишитому одязі? — уточнює.

— Так, — продовжує пані Ксенія. — Це закладено в нас на генетичному рівні. І коли Україна стала незалежною, ми почали мати свою вільну думку, почали розвиватися як українська нація, ніби дерево після зими, яке пустило бруньки та зацвіло. Ми прагнемо прикрашати себе орнаментом, візерунком, власне, перебрати ту красу, яка є в природі, — квіти, ландшафти нашого краю, а також передати цими давніми символами свої почуття — любові, вірності, мужності.

Зуважимо, що дизайнерська студія, яку очолює Ксенія Тарасова, працює з 2009 року і створює сучасні речі в етностилі. Їхні колекції неодноразово було представлено на різноманітних тематичних ярмарках, фестивалях, які проводяться як у Луцьку, в області, так і за межами Волині.

— На початках ми створювали традиційну лінію етноодягу, — розповідає про творчу роботу пані Ксенія. — Я з дитинства була оточена всім народним — піснями, побуттом. Бабуся любила й плекала квіти — її дім і подвір'я квітнули різнобарв'ям увесь час. Дідусь постійно ходив у вишитому одязі: і до роботи мав

сорочку, і на свято. У мене глибоке коріння, тому заохотило це відродити, зберегти. У 2007–2009 роках ми в основному і сконцентрувалися на тому, щоб позбирати ці орнаменти. Створені предками символи мають функцію оберега. Ми тісно співпрацюємо з етнографами Волині. Володимир Винничук нам надав дуже великий архів, бо він збирав народні візерунки, орнаменти й розшифровував їх значення. Тепер переносимо їх на одяг. Оскільки наш колектив молодий, творчий, усі ентузіасти своєї справи, заохотило розвиватися, і ми вирішили осучаснити етностиль, зробити одяг для молоді, для жінок, який можна носити як повсякденний. Тому в нас є лінія і традиційного одягу, і сучасного.

Як дизайнер Ксенія Тарасова втілює свої почуття, емоції в ескізах, які потім уже практично оформляє її колектив. Тобто вона задає тон і стиль роботи. Каже, надихає у творчості Боже провидіння. Всі орнаменти майстрині виконують вручну.

— Ми себе позиціонуємо тільки як майстерню ручної праці, інакше ця вишита робота не має смислу, — каже дизайнер. — Механічне нанесення візерунка на тканину не має ні орнаментального, ні оберегового значення, не зберігає теплоти рук. Адже коли людина щось творить,

вона вкладає у роботу свою душу, прагнучи якнайкращого результату. А коли він механічний, немає цього прагнення до краси, до завершеності, немає енергії закінченості — цих позитивних емоцій, позитивно направлених думок. І тільки ручна робота має захисну силу. Можна купити китайську машинку і за день настроїти тисячу сорочок із вишивками, які я називаю «емблемами». Якщо взяти лляну тканину і набити ці візерунки, то вийде не традиційний український одяг, а просто комерціалізована імітація.

Пані Ксенія розповіла, що шують у їхній майстерні одяг і під індивідуальні замовлення. Допомогають людині вибрати саме її стиль, фасон і прикрасити його етнічним оздобленням. При цьому намагаються, щоб замовник сам долучався до роботи, адже тоді виріб матиме набагато сильнішу енергетику.

— Дизайнерську роботу проводимо індивідуально з урахуванням побажань людини, — каже пані Ксенія. — І з підказками якихось нових ідей, візнь. Маємо майстер-класи, які є безкоштовними. Запрошуємо людей приєднуватися до нас, адже працюємо відкрито, як колись дівчата на вечорницях. Так само і в нас кожен може прийти подивитись, як стібок якийсь зробити, шов покласти. Ми ділимося своїм ремеслом. Допомогаємо людям згадати те, що робили їхні бабусі.

Крім вишивання, у дизайнерській студії відроджують таке давнє ремесло, як кушнірство — робота зі шкірою та хутром.

— Дубимо, виніяємо шкіру, фарбуємо її, а також хутро, — розповідає пані Ксенія. — От, скажімо, колекція «Княжа доба» була виготовлена з лляних тканин, а оздоблена натуральними шкірами і хутром.

Колекція «Відлуння» біла тільки у шитті — льон, оздоблений візерунками та вишивкою. Все залежить від задуму, від емоцій і переживань, які стали основою створення саме цієї колекції.

Керівник студії запевняє, що сьогодні їхні вироби дуже популярні, на виставках про них багато позитивних відгуків, часто одяг замовляють або собі, або на подарунок.

На запитання, чи дорогі речі, адже це ручна робота, Ксенія Тарасова відповіла, що вони «адекватно дорогі, оцінюються тільки за вкладеною працею».

— Це не комерційний проект, бо творчість і комерція — ідейно різні речі, — пояснює. — Хоч би як хотів, але поєднати їх неможливо. Ми лише оцінюємо свої затрати. Запрошуємо всіх у галерею етноодягу «Відродження», що на вулиці Лесі Українки, 25, де можна побачити наші роботи і поспілкуватися з майстрами, відвідати майстер-класи.

Людмила ШИШКО

Село Ладинь збагатилося новим ФАПом

Відкриття нового ФАПу в селі Ладинь.

Днями мешканці Ладинської сільської ради, що в Любомльському районі, відкривали новий ФАП. Люди на цю важливу подію чекали впродовж багатьох років.

— Як ви знаєте, Президент України Віктор Янукович щоразу наголошує: медицина стає однією з найперспективніших галузей економіки XXI століття. Вона є однією з провідних галузей «економіки майбутнього» на глобальному рівні, і в Україні ця галузь повинна бути загальнонаціональною справою. Тому за потрібну, хорошу справу в житті села взялися всією громадою. Ми власними силами провели всі підсобні роботи, а дирекція місце-

вого медичного територіального об'єднання взяла на себе решту витрат, — зазначив під час відкриття ФАПу сільський голова Юрій Вітрук.

Голова облдержадміністрації Борис Клімчук також прибув на цю знакову для селян подію. Звертаючись до присутніх, Борис Петрович сказав: «Ми маємо йти до вас і пояснювати, що держава своїми радикальними рішеннями, реформуванням медичної галузі прагне допомогти людям. Доводить це ділом, на конкретному прикладі, такому як відкриття цього нового ФАПу. Я твердо переконаний, що повинна бути чітка мережа первинної медичної допомоги, як це вже роками є, скажімо, в тій же Литві. І наша країна вже на цьому шляху».

У Ладині та Пустинці проживає 240 людей, більшість із них — поважного віку. Ще кілька років тому ніхто навіть не здогадувався, що незабаром у селі з'явиться новий медичний заклад, обладнаний сучасною технікою. Досі тутешні медики приймали хворих у старому аварійному приміщенні, котре було збудоване ще в 1946 році. Тепер у просторому медичному закладі є процедурний, маніпуляційний, оглядовий кабінети, кімнати для проведення щеплень, прийому хворих і фізіотерапевтичних процедур.

— Мені частенько доводиться навідуватися у медпункт, адже виховую

трьох дітей. Скажу відверто, я з острахом переступала поріг старого ФАПу, оскільки на голову постійно сипалася шугагурка, стіни були в тріщинах... А тут ось комфортно, світло і тихо, приємно зайти. Я знаю, що тут отримаю якісну та належну медпомогу, — ділиться своїми думками місцева жителька Віра Руденчук.

Борис Клімчук перерізав символічну стрічку на вході до ФАПу, оглянув заклад і пообіцяв допомогти громаді встановити енергозберігальні вікна в місцевих Будинку культури, бібліотеці, сільській раді, щоб уся споруда, в яку гармонійно вписався й медичний пункт, мала сучасний вигляд. Ці роботи фінансуватиме Волинський благодійний фонд «Рідна Волинь».

Наталія УСТИМУК

Майстри-вишивальники з Луцька здобули нагороди на фестивалі у Криму

Умісті Сімферополі відбувся Перший біенале української народної вишивки «Український рушничок» імені Героя України, відомої майстрині-вишивальниці Віри Роїк, де було представлено понад 200 робіт. Свої вироби на заході презентували і луцькі майстри-вишивальники — Світлана Волошина та Юрій Савка.

Журі на чолі з директором Кримського художнього училища ім. М. Самокиша Віктором Єрмаковим високо оцінило роботи лучан. Світлана Волошина нагороджена дипломом другого ступеня у номінації «Збереження української традиційної вишивки

в одязі». Юрій Савка, який презентував декоративне панно «Кокетка», вишите за ескізом Віри Роїк, отримав спеціальну нагороду за активну допомогу в організації біенале. Експозиція виставлена у залах Кримського етнографічного музею.

Герой України Віра Роїк (1911–2010) народилася в Лубнах Полтавської області, переїхала до Криму 1956 року. Вишивка стала головною справою її життя. Володіючи видатними організаторськими здібностями, талантом педагога і майстерністю художника, створила в Криму школу української народної вишивки.